

Nr 329.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen med förslag till ny utgiftsstat för postsparbanken m. m.; given Stockholms slott den 4 maj 1917.

Under åberopande av bifogade utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen *dels* medgiva, att å postsparbankens avlöningsstat må från och med år 1918 uppföras ytterligare tio skrivbiträdesbefattningar, *dels ock* godkänna de av föredragande departementschefen enligt statsrådsprotokollet förordade förslagen till ändrad lydelse av sista punkten i § 3 mom. 1 av de till gällande avlöningsreglemente för tjänstemän vid postsparbanken hörande särskilda bestämmelser och till ny utgiftsstat för postsparbanken, att tillämpas tills vidare från och med den 1 januari 1918, samt på grund härav bestämma postsparbankens anslag, förslagsvis, till 409,510 kronor, att utgå av postsparbankens inkomster.

De till ärendet hörande handlingar skola riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

Conrad Carleson.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 4 maj
1917.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern SWARTZ,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena LINDMAN,
Statsråden: VON SYDOW,
STENBERG,
FALK,
HAMMARSTRÖM,
MÅRTEN ERICSSON,
ÅKERMAN,
CARLESON,
HANS ERICSON,
DAHLBERG.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Carleson anförde:

1:o.

Ändrad lydelse av sista punkten i § 3 mom. 1 av de till gällande avlöningsreglemente för tjänstemän vid postsparbanken hörande särskilda bestämmelser.

Enligt § 1 av det den 25 september 1914 utfärdade avlöningsreglementet för tjänstemän vid postsparbanken, utgör begynnelseavlöningen för hos styrelsen anställd bokhållare 1,800 kronor för år. Jämlikt stadgande i sista punkten av § 3 mom. 1 av de till nämnda avlöningsreglemente hörande särskilda bestämmelser, äger dock manlig e. o. tjänsteman hos styrelsen eller extra postexpeditör, som i sådan egenskap anställts under något av åren 1910, 1911, 1912 eller 1913, att såsom bokhållare tillgodonjuta en begynnelseavlöning av 2,000 kronor.

Nämnda stadgande motsvaras av en liknande föreskrift i § 4 mom. 2, sista punkten, av de särskilda bestämmelser, som äro intagna i nu gällande, den 20 juni 1913 utfärdade avlöningsreglemente för postverket.

Uti proposition nr 2 till innevarande års riksdag angående fastställande av postverkets stat för driftkostnader år 1918 m. m. har Kungl. Maj:t, bland annat, föreslagit riksdagen att medgiva, att nyssberörda stadgande i avlöningsreglementet för tjänstemän vid postverket måtte erhålla följande ändrade lydelse: »Manlig extra postexpeditör, som i sådan egenskap anställts under något av åren 1910—1915, må såsom postexpeditör tillgodonjuta en begynnelseavlöning av 2,000 kronor».

Sistnämnda förslag har föranletts av en utav generalpoststyrelsen i skrivelse den 28 september 1916 gjord hemställan. Under erinran om generalpoststyrelsens ifrågavarande förslag har nu styrelsen för postsparbanken i skrivelse den 28 december 1916 gjort framställning om motsvarande ändring av de till avlöningsreglementet för postsparbanken hörande särskilda bestämmelser och därvid till en början angående generalpoststyrelsens förslag yttrat:

»Såsom motiv till detta förslag har generalpoststyrelsen åberopat den omständigheten, att de skäl, som år 1913 föranledde statsmakterna att besluta nuvarande övergångsbestämmelser ifråga om förhöjd begynnelseavlöning vid befordran till postexpeditörer av de manliga extra postexpeditörer, som anställts under åren 1910—1912, ännu alltjämt ägde giltighet.»

Postsparbanksstyrelsen.

Härefter fortsätter styrelsen för postsparbanken:

»Medelåldern vid ordinarieblivandet av de extra postexpeditörer, som i sådan egenskap antagits under åren 1913—1915, torde nämligen knappast kunna sättas till lägre än 25 à 26 år.

Vid beräkning av medelåldern för de hos styrelsen för postsparbanken anställda manliga e. o. tjänstemän, vilka antagits under nyssnämnda år, befinnes att densamma redan nu uppgår till omkring 27 år, iföljd varav levnadsåldern för dessa e. o. tjänstemän kommer att bli ännu högre vid tidpunkten för eventuell befordran till bokhållarebefattning hos postsparbanksstyrelsen, vilken befattning i avlöningshänseende motsvarar manlig postexpeditör vid postverket.

Vid sådant förhållande och då av vederbörande departementschef vid framläggande den 24 mars 1911 för Kungl. Maj:t av förslag till lönerreglering för postsparbanken uttalats den åsikt, att löneförhållandena inom postverket och postsparbanken borde regleras efter enahanda grunder samt att beträffande avlöningsvillkoren de i avlöningsreglementet för postverket bestämda föreskrifterna i det väsentliga borde bli gällande för postsparbankens personal, får postsparbanksstyrelsen underdånigst hemställa,

att, därest ovan åberopade av generalpoststyrelsen föreslagna ändring av sista

punkten i § 4 mom. 2 av de i gällande avlöningsreglemente för postverket intagna särskilda bestämmelser varder av statsmakterna godkänd, sista punkten i § 3 mom. 1 av de till gällande avlöningsreglemente för tjänstemän vid postsparbanken hörande särskilda bestämmelser måtte erhålla följande ändrade lydelse: 'Manlig e. o. tjänsteman hos styrelsen för postsparbanken eller extra postexpeditör, som i sådan egenkap anstälts under något av åren 1910, 1911, 1912, 1913, 1914 eller 1915, må såsom bokhållare tillgodonjuta en begynnelseavlöning av 2,000 kronor.'

Departements-
chefen.

Av det ovan sagda framgår, att den föreslagna ändringen avser att bringa avlöningsbestämmelserna för postsparbanken i överensstämmelse med motsvarande, av riksdagen numera godkända stadgande för postverket; och jag kan därför inskränka mig till att utan ytterligare motivering förorda förslaget i fråga.

2:o.

Uppförande
av tio nya
skrivbiträdes-
befattningar
å postspar-
bankens stat.

I skrivelse den 28 maj 1912 anmälde riksdagen, bland annat, att riksdagen, med bifall till Kungl. Maj:ts därom gjorda framställning, dels å postsparbankens avlöningsstat från och med år 1913 uppfört aderton kvinnliga skrivbiträden, dels ock medgivit, att till en var av dessa biträden finge utgå 700 kronor i lön och 550 kronor i tjänstgöringspenningar, vartill kunde komma två ålderstillägg till lönen, vartdera å 200 kronor, efter tre och sex år; att ortstillägg skulle utgå med 150 kronor; samt att ortstillägg skulle anses tillhöra lönen men icke medföra höjning av pensionsunderlag. Den 10 juni 1912 utfärdades nådig kungörelse (Sv. Författningssamling nr 152/1912) angående allmänna villkor och bestämmelser att gälla för å postsparbankens stat uppförda biträdesbefattningar.

Genom nämnda nådiga kungörelse fann Kungl. Maj:t, i överensstämmelse med riksdagens beslut, gott förklara, att, då vid uppförande i stat av sådan befattning till innehavare av densamma befordras person, som omedelbart före sin befordran inom postsparbanken utfört samma arbete som det till befattningen hörande mot fast arvode under föregående år till belopp, överstigande vad enligt staten skall utgå till befattningens innehavare, styrelsen för postsparbanken skall äga bereda fyllnad i avlöning för dess uppbringande till nämnda arvodes belopp; dock att biträdet genom dylik avlöningsfyllnad ej må i något fall tillgodoföras avlöning till högre belopp än som motsvarar beloppet av den med befattningen i fråga förenade slutavlönngen, tjänstgöringspenningar och ortstillägg däri inräknade.

Redan vid avgivande den 4 oktober 1910 av underdånigt utlåtande i anledning av 1902 års lönerogleringskommittés betänkande och förslag av den 5 februari samma år rörande reglering av löneförhållandena vid postsparbanken hade postsparbanksstyrelsen hemställt om uppförande å bankens avlöningsstat av ett antal kvinnliga skrivbiträden. Såsom skäl härför anförde styrelsen, hurusom för beredande av fastare anställning åt vissa hos statens ämbetsverk och myndigheter anställda biträden dåmera fastställdes den principen, att, när för en myndighet föreläge ett verkligt och stadigvarande behov av skrivbiträde samt myndigheten kunde för statstjänsten utnyttja bitrådets arbetskraft i huvudsakligen samma omfattning som den ordinarie personalens, en dylik biträdesbefattning borde uppföras på ordinarie stat.

Med avseende å ökningen under femårsperioden 1905—1909 av den arbetsbördan, som påvilade särskilt den kvinnliga biträdespersonalen hos postsparbanken, hade styrelsen ansett nödvändigheten kräva beredande av fast anställning vid banken av ett antal där tjänstgörande kvinnliga extra biträden, i följd varav styrelsen föreslagit uppförande å bankens avlöningsstat av 53 kvinnliga befattningshavare, av vilka 35 för utförande av mera kvalificerade göromål borde benämnas kontorsskrivare och övriga 18 skrivbiträden.

Å den av riksdagen antagna avlöningsstaten för postsparbanken från och med år 1912 blevo emellertid av de för kvinnliga innehavare avsedda befattningarna upptagna allenast 35 kontorsskrivare, under det att, såsom ovan sagts, de föreslagna kvinnliga biträdesbefattningarna uppfördes å den avlöningsstat för postsparbanken, som fastställdes att tillämpas från och med år 1913.

Under erinran härom har styrelsen för postsparbanken i sin ovanberörda skrivelse av den 28 december 1916 hemställt, att å postsparbankens avlöningsstat måtte från och med år 1918 uppföras ytterligare tio skrivbiträdesbefattningar, och därvid anført:

*Postsparbanks-
styrelsen.*

»Någon tillökning av den vid postsparbanken anställda ordinarie personalen har sedermera ej ägt rum, oaktat mängden av det arbete, som bankens personal haft att utföra, under tiden i avsevärd mån ökats.

Sålunda har

antalet postsparbankskontor, som vid ingången av år 1913 utgjorde 3,328, vid ingången av år 1916 ökats till 3,466;

antalet kvarstående delägare i banken ökats från 565,759 den 1 januari 1913 till 606,004 den 30 nästlidna november;

delägarnas behållning under samma tid vuxit från kronor 47,716,785: 28 till kronor 53,855,793: 95;

antalet av postsparbanken förmedlade inkasseringar och utbetalningar för riksförsäkringsanstaltens räkning stegrats från 36,811 under år 1913 till 61,090 under tiden den 1 december 1915—30 november 1916;

beloppet av inkasserade och utbetalda medel för nämnda anstalts räkning under samma tid ökats från kronor 1,644,027: 82 till kronor 2,465,753: 67;

sammanlagda beloppet av de av postsparbanken förvaltade fonder vuxit från kronor 57,490,818: 05 den 1 januari 1913 till kronor 65,432,830: 74 den 30 november 1916, samt slutligen

antalet diarieförda mål, som under år 1913 uppgick till 8,950, ökats till 36,943 under tiden 1 december 1915—30 november 1916.

För utförande av det ökade arbete, som under de senare åren sålunda tillförts postsparbanken, har styrelsen måst anlita extra och tillfälliga biträden.

Antalet kvinnliga dylika biträden hos postsparbanken uppgår för närvarande till 110, av vilka 39, med benämning extra biträden, innehava en mera stadigvarande anställning och åtnjuta vissa förmåner, exempelvis bibehållande under tjänstledighet på grund av styrkt sjukdom av en del av avlöningen.

Såsom ovan antytts, utgör antalet kvinnliga ordinarie befattningshavare hos postsparbanken 53, eller ej ens hälften av sammanlagda antalet av hos banken anställda kvinnliga extra och tillfälliga biträden. Den härav föranledda ringa befordringsutsikten för nyssnämnda biträden har visat sig medföra svårighet för styrelsen att förvärva och bibehålla dugliga arbetskrafter för handläggning av de göromål, som åligga hos postsparbanken anställda kvinnliga extra och tillfälliga biträden.

Dessa biträden utföra i huvudsak enahanda slags arbeten som de kvinnliga å ordinarie stat uppförda skrivbiträdena, såsom renskrivning, expeditionsgöromål, bokföring eller dylikt, allt göromål av i det stora hela enkel beskaffenhet. Under sådana förhållanden och då dessa göromål torde komma att alltmera ökas, bland annat, på grund av de nya uppgifter postsparbanken under loppet av de senare åren fått sig anförtrodda, skulle kunna ifrågasättas, huruvida icke åtgärder borde vidtagas för uppförande å postsparbankens utgiftsstat redan med 1918 års början av ytterligare skrivbiträdesbefattningar till ett antal motsvarande de kvinnliga extra biträdenas.

Då emellertid flertalet av dessa vunnit anställning hos postsparbanken under loppet av de senaste trenne åren, under det att av övriga kvinnliga extra biträden varit vid banken anställda två under 13 år, varav 9 år såsom extra biträden, två under 10 år, varav 8 år såsom extra biträden, ett under 10 år, varav 5 år såsom extra biträde, samt fem under 9 år, varav 4 år såsom extra biträden, synes det styrelsen, som om antalet kvinnliga skrivbiträdesbefattningar, vilka torde böra å postsparbankens stat från och med år 1918 ytterligare uppföras, skulle kunna inskränkas till tio, varigenom möjlighet skulle kunna beredas förenämnda 10 extra biträden till erhållande av en tryggare ställning än den de nu innehava.

Sammanlagda beloppet av de arvoden, som för år 1917 äro tillerkända dessa tio extra biträden, uppgår till 13,604 kronor. Genom deras befordran med 1918 års ingång till ordinarie skrivbiträden skulle, med tillämpning av bestämmelser i gällande avlöningsreglemente för postsparbanken ävensom i ovan åberopade nådiga kungörelse av den 10 juni 1912, beloppet av dem för nästkommande år tillkommande avlöning

och ortstillägg utgöra tillhoppa 14,144 kronor, varav 12,500 kronor skulle utgå av anslaget till ordinarie löner och tjänstgöringspenningar, 1,500 kronor av anslaget till ortstillägg och återstående 144 kronor — utgörande avlöningsfyllnad, enligt medgivande i nyssnämnda nådiga kungörelse, med 36 kronor för år till en var av fyra av oftanämnda extra biträden vid deras befordran till skrivbiträden — av anslaget till arvoden åt extra biträden, vikariatsersättning m. m. Den ökade utgiften för postsparbanken, vid befordran till skrivbiträden av nu omhandlade tio extra biträden, skulle sålunda för år 1918 inskränka sig till 540 kronor.»

Mot styrelsens för postsparbankens ifrågavarande förslag har jag intet att erinra, och tillstyrker jag därför detsamma.

Departements-
chefen.

3:o.

Styrelsen för postsparbanken har i meranämnda skrivelse av den 28 december 1916 vidare hemställt om fastställande av ny utgiftsstat för postsparbanken och därom yttrat följande:

Ny utgifts-
stat för post-
sparbanken.

Postsparbanks-
styrelsen.

»Uti den av Eders Kungl. Maj:t den 25 september 1914 för postsparbanken fastställda utgiftsstaten från och med år 1915, vilken utgiftsstat är gällande jämväl för år 1917, upptagas följande slutsummor.

Avlöningar och understöd	kronor 278,935: —
Omkostnader	» 75,000: —
Avkortningar och restitutioner	» 6,000: —
	<hr/>
	Summa kronor 359,935: —

Uti förenämnda belopp 278,935 kronor ingå:

ordinarie löner och tjänstgöringspenningar med	kronor 190,420: —
felräkningspenningar till kassören samt särskilda arvoden till kontorsskrivare och första vaktmästare med tillhoppa	» 1,760: —
ortstillägg med	» 13,515: —
arvoden åt extra biträden, vikariatsersättning m. m. med	» 72,000: —
understöd åt två förutvarande extra biträden med	» 1,240: —
	<hr/>
	kronor 278,935: —

Beträffande anslaget till ordinarie löner och tjänstgöringspenningar skulle detsamma ökas dels med

ökas dels med	kronor 12,500: —
---------------------	------------------

utgörande sammanlagda beloppet av de löner och tjänstgöringspenningar, som skulle tillkomma de tio skrivbiträden, om vilkas uppförande å ordinarie stat här ovan hemställts,

dels ock med ett belopp av	» 670: —
----------------------------------	----------

på grund av vissa bokhållares och vaktmästares uppflyttning i högre lönegrad, varemot samma anslag torde böra minskas med tillhoppa	kronor 3,050: —
till följd av avgång under åren 1915 och 1916 av åtskilliga kontorsskrivare och skrivbiträden.	
Den verkliga tillökningen i anslagsbeloppet skulle därför, såvitt nu kan bedömas, utgöra	kronor 10,120: —

Av samma anledning, som här ovan anförts i fråga om reglering av anslaget till ordinarie löner och tjänstgöringspenningar, skulle anslaget till ortstillägg kräva en ökning av 1,455 kronor.

Med undantag för anslaget till arvoden åt extra biträden, vikariatsersättning m. m., torde beträffande återstående anslagsbelopp å 1915 års utgiftsstat till avlöningar och understöd ej erfordras någon ändring.

Såsom ovan nämnts, är anslaget till arvoden åt extra biträden, vikariatsersättning m. m. i 1915 års utgiftsstat upptaget såsom förslagsanslag till 72,000 kronor.

Utgifterna å nämnda anslag uppgingo för tiden 1 december 1915—30 november 1916 till 91,038 kronor 87 öre.

Visserligen skulle, såsom av postsparbanksstyrelsens redogörelse här ovan framgår, utgifterna å detta anslag minskas med ett belopp av 13,604 kronor för år, därest styrelsens underdåniga förslag om uppförande på stat av ett ytterligare antal skrivbiträden bifalles, men, å andra sidan, borde i sådant fall från detta anslag fortfarande tills vidare utgå särskild ersättning å 36 kronor för år, på grund av bestämmelse i ovannämnda nådiga kungörelse av den 10 juni 1912, till en var av fyra av nämnda biträden, eller tillhoppa 144 kronor, varförutom en ökning av utgifterna å nämnda anslag torde vara att förutse *dels* på grund av den tillväxt i postsparbankens rörelse, som otvivelaktigt är att förvänta och som kräver inkallande tid efter annan av extra eller tillfälliga biträden, *dels* med hänsyn till den ökning i beloppet av den under semester eller sjukdom för ordinarie innehavare utgående vikariatsersättning, som bleve en följd av bifall till postsparbanksstyrelsens nyssnämnda underdåniga hemställan om ökning av den kvinnliga ordinarie personalen, *dels ock* slutligen, därest den reglering beträffande traktamentena till manliga tillfälliga biträden, varom styrelsen under den 28 nästlidna november gjort underdånig framställning, vinner bifall.

I betraktande av samtliga dessa omständigheter, torde det i postsparbankens utgiftsstat för år 1915 upptagna anslag till arvoden åt extra biträden, vikariatsersättning m. m. böra i utgiftsstaten för år 1918 upptagas till i runt tal kronor 90,000, utvisande en höjning av kronor 18,000.

Anslaget till *omkostnader* är uti 1915 års stat för postsparbanken upptaget till kronor 75,000, sålunda fördelat:

Ersättning till befattningshavare hos generalpoststyrelsen och vid postverkets lokalförvaltningar för handläggning av postsparbanksgöromål.....	kronor 35,000: —
Expenser och diverse utgifter	» 40,000: —

Beloppet av utgifterna till ersättning från postsparbanken åt postverkets

personal har uppgått för tiden 1 december 1915—30 november 1916 till kronor 39,181: 56.

På grund av den tillväxt i postsparbanksrörelsen, som redan ägt rum och än ytterligare torde vara att förvänta, lärer bliva nödigt höja anslagsbeloppet för nu ifrågakvarande ersättning med, såvitt nu kan bedömas, i runt tal 5,000 kronor.

Därest postsparbanksstyrelsens förslag i underdånigt utlåtande den 12 november 1915, om förändrade grunder för beräkning av den vederbörande postmästare tillkommande provision å skillnadsbeloppet mellan insatta och uttagna postsparbanksmedel, varder av Eders Kungl. Maj:ts godkänt, skulle därav föranledas en ökning för år 1918 i ersättningsbeloppet, vilken ökning enligt sannolikhetsberäkning skulle belöpa sig till omkring 10,000 kronor. Vid sådant förhållande torde anslaget till nu omhandlade ersättning böra i 1918 års utgiftsstat upptagas till 50,000 kronor.

Sammanlagda beloppet av utbetalda medel för expenser och diverse utgifter har uppgått för tiden 1 december 1915—30 november 1916 till kronor 38,782: 32.

Med avseende å den under senare tiden inträffade avsevärda prisförhöjningen å papper, tryckeriarbeten m. m., torde anslaget för ifrågakvarande art av utgifter böra i 1918 års utgiftsstat för postsparbanken upptagas med ett till 45,000 kronor förhöjt belopp.

Beträffande slutligen det i 1915 års utgiftsstat förekommande anslaget å 6,000 kronor till avkortningar och restitutioner torde detsamma böra bibehållas till oförändrat belopp i 1918 års utgiftsstat för postsparbanken.

Med tillämpning av vad sålunda blivit anført, får styrelsen för postsparbanken underdånigst hemställa om följande förslag till utgiftsstat för postsparbanken att tillämpas från och med den 1 januari 1918 tills vidare, uti vilken stat avlöningarna till den ordinarie personalen upptagits med de belopp, vartill desamma med hänsyn till nu kända förhållanden ansetts kunna beräknas:

	Kronor	Kronor	Kronor
A) Avlöningar och understöd.			
Ordinarie löner och tjänstgöringspenningar.			
Generalpostdirektören såsom ordförande i styrelsen för postsparbanken	2,000		
3 ledamöter i styrelsen, vardera 600 kronor	1,800		
Postsparbanksdirektören och chefen för postsparbanken	9,000		
1 kamrerare och sekreterare (6,000—7,000 kronor), förslagsvis	7,000		
1 förste aktuarie (5,000—6,500 kronor), förslagsvis	6,500		
1 kassör (4,200—5,500 kronor), förslagsvis	5,500		
1 registrator och aktuarie (4,200—5,500 kronor), förslagsvis	5,500		
4 revisorer (4,200—5,500 kronor), förslagsvis	22,000		
7 bokhållare (1,800—3,800 kronor), förslagsvis	21,000		
35 kontorsskrivare (1,500—2,100 kronor), förslagsvis	72,450		
28 skrivbiträden (1,250—1,650 kronor), förslagsvis	40,200		
5 vaktmästare (1,140—1,650 kronor), förslagsvis	7,590	200,540	
Kassören, felräkningspenningar		300	
Särskilda arvoden å 180 kronor åt en var av 7 kontorsskrivare		1,260	
Förste vaktmästaren, arvode		200	
Ortstillägg, förslagsvis		14,970	
Transport		217,270	

	Kronor	Kronor	Kronor
Transport		217,270	
Arvoden åt extra biträden, vikariatsersättning m. m., förslagsvis		90,000	
Understöd åt f. d. extra biträdet Ulrika Sofia Malm	600		
Understöd åt f. d. extra biträdet Adelaide Charlotta Ljungh	640	1,240	308,510
B) Omkostnader.			
(Förslagsanslag.)			
Ersättning åt befattningshavare hos generalpoststyrelsen och vid postverkets lokalförvaltningar för handläggning av postsparbanksgrömmål		50,000	
Expenser och diverse utgifter		45,000	95,000
C) Avkortningar och restitutioner.			
(Förslagsanslag)			
			6,000
Summa			409,510

Departements-
chefen.

Den av styrelsen för postsparbanken omförmälda regleringen av traktamentena till manliga tillfälliga biträden, varom styrelsen gjort framställning i skrivelse den 28 november 1916, har av Kungl. Maj:ts godkänts den 9 februari 1917. Enligt detta beslut må ersättning åt manliga tillfälliga biträden vid postsparbanken från och med 1917 års ingång utgå för arbetstimme med en begynnelseavlöning av 60 öre för timme, vilken avlöning må från och med månaden näst efter den, under vilken nedan angivna tjänstgöringstimmar uppnåtts, höjas: efter 500 tjänstgöringstimmar till 80 öre för timme, efter ytterligare 4,000 tjänstgöringstimmar till 1 krona för timme, samt efter ytterligare 4,500 tjänstgöringstimmar till 1 krona 20 öre för timme, allt under förutsättning att bitrådets tjänstgöring varit av beskaffenhet att kunna väl vitsordas; varjämte vissa tillfälliga biträden, vilka fungera såsom kontrollanter, tillsyningsmän eller arbetsledare, skola utöver nyss angivna ersättning äga uppbära gottgörelse med 10, 20 eller 30 öre för timme. Vidare må manligt tillfälligt biträde, som vid 1916 års slut tjänstgör eller därförinnan tjänstgjort i postsparbanken, ifråga om ersättning för tjänstgöring från och med 1917 års ingång räkna sig tillgodo de timmar, han före sistnämnda tid tjänstgjort i postsparbanken. I sammanhang därmed föreskrevs, att manlig extra ordinarie tjänsteman hos postsparbanken, därest han under mera än fyra femtedelar av en tidrymd, motsvarande två år, med gott vitsord på förordnande bestritt ordinarie eller på extra stat uppförd befattning hos postsparbanken, må för därefter från och med början av nästföljande kalenderår förekommande dylika förordnanden tillgodonjuta såsom

vikariatsersättning ett arvode, beräknat efter 1,500 kronor för år, jämte därå belöpande 15 procent ortstillägg, 225 kronor, eller tillhopa 1,725 kronor.

Vad åter beträffar den av styrelsen likaledes omförmälda frågan om förändrade grunder för beräkning av viss vederbörande postnästare tillkommande provision å postsparbanksmedel är den fortfarande beroende på Kungl. Maj:ts prövning. Emellertid torde, på sätt styrelsen förordat, hänsyn böra vid den nya statens uppgörande tagas till den kostnadsökning, som skulle föranledas av ett eventuellt bifall till sistberörda förslag.

Då jag ej heller i övrigt har något att erinra mot förenämnda utgiftsstat, tillstyrker jag fastställande av densamma. Jag anser mig dock böra omförmäla, att under den tid, krigstidstillägg och krigstidshjälp enligt riksdagens beslut kunna komma att utgå till befattningshavare vid postsparbanken, statens slutsumma säkerligen måste överskridas.

Med återropande av vad i ärendet förekommit hemställde härefter föredragande departementschefen, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

dels medgiva, att å postsparbankens avlöningsstat finge från och med år 1918 uppföras ytterligare tio skrivbiträdesbefattningar;

dels ock godkänna de av departementschefen förordade förslagen till ändrad lydelse av sista punkten i § 3 mom. 1 av de till gällande avlöningsreglemente för tjänstemän vid postsparbanken hörande särskilda bestämmelser och till ny utgiftsstat för postsparbanken, att tillämpas tills vidare från och med den 1 januari 1918, samt på grund härav bestämma postsparbankens anslag, förslagsvis, till 409,510 kronor, att utgå av postsparbankens inkomster.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagade Hans Maj:t Konungen lämna nådigt bifall; och skulle till riksdagen avlåtas proposition i ärendet av den lydelse, bilagan litt. . . . vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Gunnar Schumacher.
